

บันทึก

เรื่อง การตีความในพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐
(กรณีห้างหุ้นส่วนจำกัดโอลันกรุงเทพฯ)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ สร.๐๒๐๓/๖๔๑๘ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๑๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอให้ตีความในพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ ตามความประสงค์ของกระทรวงสาธารณสุข ทั้งนี้ โดยมีข้อเท็จจริงปรากฏในรายงานของกระทรวงสาธารณสุขว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดโอลันกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตผลิตยาแผนปัจจุบัน และส่งยาแผนปัจจุบันเข้ามาในราชอาณาจักร และมีนายชาญ ชาญเฉลียว เป็นผู้ดำเนินการ นายชาญฯ ได้กระทำความผิดพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งเป็นความผิดมีอัตราโทษถึงจำคุกและได้ถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฯ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาผู้อนุญาตโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาหารและยาเห็นว่า นายชาญฯ ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการของห้างหุ้นส่วนจำกัดโอลันกรุงเทพฯ ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ และได้สั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัดโอลันกรุงเทพฯ ต่อมา นายชาญฯ ได้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีฯ ได้วินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว ดังนั้น จึงมีปัญหาว่า

๑. นายชาญฯ ผู้ดำเนินการของห้างหุ้นส่วนจำกัดโอลันกรุงเทพฯ จะยังขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ หรือไม่ และ

๒. เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาจะต่ออายุใบอนุญาตสำหรับปี ๒๕๑๙ ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัดโอลันกรุงเทพฯ โดยมีนายชาญฯ เป็นผู้ดำเนินการได้อีกหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๔) ได้พิจารณามาตรา ๑๔ (๔)^๑ และมาตรา ๙๙^๒ แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ แล้ว เห็นว่า การ

^๑ มาตรา ๑๔ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยาแผนปัจจุบันได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดซึ่งกฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการขายยาหรือพระราชบัญญัตินี้และความผิดที่กระทำนั้นมีอัตราโทษถึงจำคุก

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๙๙ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์หรือให้แก้ไขคำสั่งของผู้อนุญาตในทางที่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ที่ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขออนุญาตได้นั้น ผู้ขออนุญาตจะต้องไม่ขาดคุณสมบัติในข้อใดข้อหนึ่งตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ ในกรณีนี้เมื่อผู้ดำเนินการของนิติบุคคลกระทำผิดตามมาตรา ๑๒๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ฐานโฆษณาอันเป็นเท็จและเกินความจริง โดยต้องคำพิพากษาตามกฎหมายว่าด้วยยา ซึ่งมีอัตราโทษถึงจำคุก ซึ่งเป็นการขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ (๔) จึงถูกเพิกถอนใบอนุญาต ดังนั้น แม้ภายหลังผู้ดำเนินการจะได้อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ยกเลิกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น ก็ย่อมไม่มีผลทำให้ผู้ดำเนินการได้คุณสมบัติกลับคืนมาดังเดิม คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีในกรณีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๙๙ นั้นจะมีผลแต่เฉพาะการสั่งหรือวินิจฉัยในกรณีอื่น สำหรับกรณีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๔ (๔) คำสั่งของรัฐมนตรีย่อมไม่ลบล้างคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลได้ ดังนั้น ตามปัญหาที่ถามมาปัญหาแรก สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๔) เห็นว่า เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้วินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว นายชาญฯ ผู้ดำเนินการของห้างหุ้นส่วนจำกัดโอไลน์ กรุงเทพฯ ก็ยังคงขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ (๔) อยู่

สำหรับปัญหาที่ว่าจะต้องอายุใบอนุญาตให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัดโอไลน์กรุงเทพฯ สำหรับปี ๒๕๑๙ โดยที่ยังมีนายชาญฯ เป็นผู้ดำเนินการอยู่อีก จะได้หรือไม่นั้น เห็นว่าห้างหุ้นส่วนจำกัดโอไลน์กรุงเทพฯ ผู้ขออนุญาตเองก็ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ (๔) เพราะเป็นผู้ต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยา และนายชาญฯ ผู้ดำเนินการก็ขาดคุณสมบัติดังที่ได้วินิจฉัยไว้แล้ว ฉะนั้น จึงต่ออายุใบอนุญาตให้ไม่ได้เช่นเดียวกัน

(ลงชื่อ) ส. โทตระกิตย์

(นายสมภพ โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๑๙

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

^๓ มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดโฆษณาขายยาอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ หรือมาตรา ๙๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ